Ч. 220. Неділя 11 жовтня (28 вересня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звортають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого сойму. — Експозе бар. Еренталя про заграничну політику Австро-Угорщини.

На вчерашнім засіданю краєвого сойму ухвалено закони з дозволом для громад Бжеска і Ліська на побиране висших оплат від спіритусових напитків. В справі звільнення нових домів в Бучачи від громадских і повітових додатків промовляв пос. Шецель. Дотичний закон ухвалено. Дальше справоздавець гр. Стан. Бадені вніс іменем шкільної комісиї, що би численні петициї громад о перенесенє їх до висшої кляси учительскої платні передати краєвому Видїлови до розгляду в порозуміню з радою шкільною краєвою та предложення відтак внесеня на найблизшій сесиї. По переведеній дискусиї резолюциї шкільної комісиї піддано під голосоване і принято. По відчитаню нових внесень п. Маршалок краєвий закрив засїдане, заявляючи, що слідуюче відбуде ся в понеділок дня 12 с. м. о 10 год. рано.

Комісия справ заграничних австрийскої делеґациї зібрала ся передвчера по полудни на засідане. П. Мінїстер заграничних справ, бар. Еренталь, проголосив на тім засіданю „expose“ про заграничну політику Монархії.

П. Міністер розпочав від обговореня ваги липневої революциї з 1908 р. в Туреччині. Ся революция означає зворотну точку в історії тої держави, має для всхідної політики най більшу вагу та доторкає ся найінтензивнїйше відношеня Туреччини до монархії і инших держав. Турецка конституция поклала на разі конець реформовій акциї Австро Угорщини і Росиї, звернений на успокоєнє трох турецких вілєтів: Коссово, Сальоніки і Монастир. Ся акция ся вела за згодою всїх держав; тепер з уваги на нові події в Туреччині держави годять ся на те, щоби здержатись з усїми дальшими реформовими пропозициями та заняти супротив Туреччини становище прихильного вижиданя.

Що-до реформи можна би говорити про перерву. Треба пізнати, як привернене конституциї взагалі зазначить ся і як вплине на специяльні відносини трох вілєтів. Наших реформових офіцирів вислано на відпустку та повідомлено про те Туреччину з виразним зазначенєм, що той наш крок спричинений нашими симпатиями для нового ладу в тій державі. Вже з еґоістичних причин Австро Угорщина бажає щиро собі скріпленя державного ладу сусїдної Туреччини та заведеня в єї внутрі ліпшої адміністрациї і трівкійших відносин ніж давнійше.

Що-до подій в турецкій державі є згода й порозумінє поміж нами й нашими союзниками, Німеччиною і Італїєю, а також з иншими державами, в першім ряді з Росиєю. Заворушенє росийскої публичної опінії, спричинене нашим пляном новобазарскої зелїзниції, вже втихомирило ся. В тім пляні будови зелізниції не було віяких політичних намірів та ми готові підпирати кожду будову зелізниць на Балкані, бо кожда нова зелізниця причиняє ся до пацифікациї і орґанїзациї важних провінций отоманьскої держави. Тож і в справі нашої зелїзниці ми надієсь на приязне порозумінє з иншими державами, в тім числі і з Чорногорою.

Берлиньский договор признав монархії мандат на необмежену в часї управу Босни і Герцеґовини та право держати войскові ґарнізони в новобазарскім санджаці, виконувати там означені адміністрацийні функциї та посїдати там дороги войскові і торговельні. Монархія протягом 30 літ виконувала ті функциї з користию для культурного і економічного піднесеня тої території. Тепер прийшла пора витягнути консеквенциї з нашої 30 лїтної діяльности в окупованих краях та дати піднесеній нами людно-

В ярі.

(З росийского — Антона Чехова).

Село Уклеєво лежало в ярі, так що з гостинця і від зелізничої стациї можна було бачити лиш церковну вежу і комини фабрик перкалю. Коли перехожі питали, що то за село, то їм відповідали:

— То те село, де дяк при однім похороні з'їв всїй кавяр.

Раз при одній тризні у фабриканта Костюкова побачив старий дяк між закусками царский кавяр і з жадобою кинув ся на него; его відпихали, тягнули за рукави, але він мов би був камінний; не чув нічого, лиш їв. І з'їв всїй кавяр, а в пушці було кавяру до чотирох фунтів. І від того часу минуло кілька літ, дяк вже давно помер, а історию з кавяром люди не забули. Чи тут було жите таке одностайне, чи люди не уміли нічого иншого затямити, як ту малозначну подію, що лучила ся перед якими десятьма лїтами, словом про село Уклеєво не уміли нічого иншого сказати.

В селї не вигасала нїколи пропасниця, а ховзке болото навіть в лїтї не висихало, особливо під плотами, понад котрими похиляли ся старі верби з своєю широкою тінню. Тут заносило все фабричними сопухами і оцтовою кислотою, якої уживають при виробі перкалів. Фабрики — три фабрики перкалю і одна фабрика шкіри — лежали не в самім селї, а поза ним, трохи подальше від домів. Не були то великі підприємства, всї разом займали около чотириста робітників, не більше. Від фабрики шкіри вода в потоці дуже часто смерділа; відпадки з неї заражували луки, селяньска худоба терпіла на сибірску заразу і було розпоряджено фабрику закрити. І она з уряду була замкнена, однако потайки вела ся дальше, не без відомости начальника поліциї і окружного лікаря, котрим властитель фабрики платив по десять рублїв місячно.

В цілім селї були лиш два порядні муровані доми з бляшаними кришами; в однім був уряд громадский, в другім, двоповерховім, що стояв саме напротив церкви, мешкав Цібукин, Григорий Петрів, такий собі горожанин.

Григорий вів малу корінну торговлю, але тілько про око, в дїйстности торгував горівкою, худобою, шкірами, рогами, сьвиньми. Взагалі торгував всїм, що попало ся і коли на примір треба було висилати за границю для дамских капелюхів сорочачі крила, то він від кождої пари заробляв на чисто по трийцять копійок; купував ліс на вируб, позичав гроші на проценти і взагалі був хитрий на всї способи.

Мав двох синів. Старший, Анисим, служив при поліциї, був тайним аґентом і рідко коли показував ся дома. Молодший, Степан, був купцем і помагав батькови, але дїйстної помочи не було від него, бо був глухий і слабовитий. Єго жінка, Аксиня, хороша, струнка женщина, що в сьвята ходила в капелюсї і з парасолькою, вставала рано, клала ся пізно і бігала цілий день дзвонячи ключами то до шпихлїра, то до пивниці, то до склепу. А старий Цібукин глядів на неї весело і бляскучими очима; в таких хвилях жалував, що не старший син був єї мужем, лише молодший, глухий, котрий здаєть ся не богато розумів ся на жіночій красї.

Старий мав все наклін до родинного житя і любив свою родину більше як всьо инше на сьвіті, особливо старшого сина, поліцийного аґента і невістку. Ледве що Аксиня віддала ся за глухого, як вже проявила незвичайну спосібність і знанє торговлї, знала добре, кому можна дати кредит а кому ні, держала ключі при собі, не повірюючи їх навіть мужеви, числила на щотах, заглядала коням в зуби як хлоп і при тім всїм заєдно сьміяла ся, так що єї голос чути було цілий день. І що би не зробила або сказала, старий був все одушевлений і лиш бурмотів:

— То невістка, славна жінка!

Він був вдівцем, але в рік по весїлю сина не видержав довше і також оженив ся. Найдено для него суджену, трицять верст від Уклеєва, Варвару Николаївну, вже не молоду, але хорошу і статочну дівчину з доброї родини.

Ледве она розгосподарила ся в своїй комнаті на поверсї, як всьо в цілім домі стало яснійше, немов би у всї вікна вставлено нові шиби. Лямпки перед образами засняли, столи покрили ся сніжно білими обрусами, а в огородци і вікнах появили ся цьвіти; при обіді не їджено вже, як перше, з одної спільної миски, лише перед кождим ставлено таріль.

Варвара Николаївна усьміхала ся мило і

сти конституцийні права. Сему на перешкоді стояло замішане в правно-державнім відношеню до Туреччини. Щоби усунути сю перепону і неясний стан, монархія рішилась виповісти ті постанови берлиньского договору, котрі відносять ся до тих справ. І так наша держава розтягнула свої права зверхництва на окуповані краї та рівночасно зрекла ся права на інґеренцию до внутрішних справ Туреччини в новобазарскім санджаці.

То було потрібне, щоби сотворити ясність в нашім відношеню до Туреччини. Дальше не міг тревати дотеперішний стан. Наші войска помагали Туреччині в удержаню супокою на єї териториї, однако дальший їх побут в новобазарскім окрузї мав би тілько той наслідок, що леґенда про наш марш на Еґейске море піддержала би ся, в супереч фактичним нашим інтенциям, далеким від всяких плянів на територияльні здобутки.

Хочемо усунути двозначність в наших специяльнім дотеперішнім відношеню до Туреччини станути супротив неї на рівній лінії з иньшими державами та з прихильностию слідити за єї поступом і розвитком та старати ся о удержанє згоди між державами. Однако якби то, против наших надій, на довший час не повело ся, то ми мусіли би, присилувані до того, повернутись на наше специяльне, австроугорске становище.

Відношенє Австро-Угорщини до всіх держав найліпше. Стоячи при своїх союзниках, Німеччині і Італії, стараємось о збереженє европейской рівноваги. З'осібна що до відношеня до Італії, то в порозуміню з міністром Тіттонім усунено всі заміти, котрим публична опінія приписувала надмірну вагу. В балканьскій справі порозумінє з Італією доконалось так само, як порозумінє з Росиєю, з котрою ми згідно стараємось удержати европейский мир.

Також з Анґлією і Францією стоїмо в найдружнїйших зносинах та щиро заходимось поводити ся як найзгіднїйше з тими державами. Між иншим дбаємо про те, щоби не заколотилась згода держав, підписаних на договорі в Альґезірас.

Проклямация независимости Болгариї була безпосередно викликана дипльоматичною подією в Цареграді. Ся зміна відповідає справдїшному становищу, яке Болгария, підперта прихильностию всїх держав, віддавна здужала собі здобути. Наша монархія все з симпатиєю глядїла на постійний розвиток Болгариї і давала їй докази прихильности. Ми зносили ся вже з кількома кабінетами в справі признаня нового стану з привернення нормальних відносин між Болгариєю і Туреччиною, що лежить в інтересї збереженя мира на Балканї.

Промову п. міністра заграничних справ приняла делеґация гучними оплесками. Ґенеральна дискусия над нею розпочала ся вчера о 10 год. рано.

Представителї всїх сторонництв заступлених в делеґациях зложили свої заяви, одобрюючи анексию Босни і Герцеґовини та висловлюючи свою згоду на заграничну політику бар. Еренталя.

Новинки.

Львів, дня 10-го жовтня 1908

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар призволив бурмістрови міста Сокаля, аптикарови Евгенїєви Височаньскому приймити і носити кавалєрский хрест папского ордера сьв. Георгія.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концеписта Намістництва, Генриха Крупского комісарем повітовим.

— **Курс в Залапові** розпочинає ся дня 15 жовтня. Зголошуватись треба як найвчаснїйше. Наука безплатна, а предмет науки буде залежати від остаточного числа і якости петентів. Поміщенє у селян за мінїмальною оплатою; 4 біднїйших а талановитих і пильних будуть удержувані безплатно. Першеньство до того мають хлопцї з місцевостий, де від 12 літ нїхто не скінчив середної школи.

— **Арештованє російского шпіона.** Ц. к. кореспонденцийне бюро доносить, що ст. комісар полїциї, др. Райнлєндер арештував онёгди Ярослава Мончаловского, молодця літ 24, практиканта в однім з „русскихъ" банків у Львові, замешкалого при ул. Домбровского ч. 4. Підчас ревізиї переведеної в помешканю Мончаловского найдено мапу части Галичини з означеними на ній фортифікациями і їх описом. Мончаловского, котрий вже почасти признав ся до вини, арештовано і відставлено до суду карного. Для лїпшого зрозуміня сеї події треба тут додати, що арештований єсть сином Осипа Мончаловского, покійного редактора „Галичанина", свого часу ревного пропагатора, в Галичинї т. зв. москвофільства, котрий в тій своїй ревности аж перейшов був на православіє.

— **Самоубийство.** В стрийскім парку хотів вчера відобрати собі житє вистрілом з револьвера, Михайло Карпинець, 22-лїтний молодець, замешкалий при ул. Городецкій ч. 52. Поготівля ратункова відставила тяжко зраненого в голову до шпиталю і нема надії удержати его при житю.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля каси щадничої. Початок $7^1/_2$ вечером. Абонамент на 6 вистав 12 К. Білети продає „Народна Торговля").

В недїлю 11 с. м. перший раз „Марійка", народний образ зі співами в 5 діях А. і В Мрштіка (з ческого).

Ві второк 13 с. м. „Ревізор з Петербурга" комедия в 5 діях М. Гоголя.

— **Оповіщенє.** В відношеню до оповіщеня ц. к. краевої Дирекциї скарбу у Львові з дня 12. вересня 1908, Ч. 92141/08 о виготовленю і предкладаню властям податковим І-ої інстанциї виказів Б. В. Ґ., до ужитку при вимірі податку особисто-доходового на р. 1909 подає ся сим додатково до відомости П. Т. властителів домів і льокаторів, що в виказах форм. Б. В. і Ґ. належить подати мешканців, взглядно членів родин, їх заняте і місце замешканя після стану з днем 5. падолиста 1908 р. і вкази тоті предложити ц. к. Адміністрациї податків найдальше до 15. падолиста 1908.

Виказ Б. має бути виповнений через властителя дому винайменого, — виказ В. через чиншівників — а виказ Ґ. через властителів домів невинайменних. Ті самі викази довжні виготовити властителї готелів і домів заїздних що до тих осіб, котрі довше як 3 місяцї без перерви мешкають.

В який спосіб мають бути повисші викази виповнені, вказують докладно написи поодиноких рубрик і поясненя уміщені на 1 сторонї дотичних рубрик.

Блянкети тих виказів видає протокол подавчий ц. к. Адміністрациї податків у Львові за зголошенєм ся інтересованих безплатно. — Ц. к. Адміністрация податків.

— **Послїдне землетрясенє** займило далеко більші розміри, як то в перших днях могло здавати ся. Оно дало ся почути на цїлім російскім Поділю. на Бесарабії, в Київщинї і Полтавщинї. Загалом відчуто 5 підземних ударів. В Києві, як тепер доносять з Петербурга, землетрясенє було так сильне, що людий на найвисших поверхах, котрі вже були полягали спати, повикидало з ліжок; образи і зеркала спадали зі стін, а меблї повідсували ся на середину. В Жмеринцї землетрясенє було так сильне, що більша часть деревляних домів перехилила ся в одну сторону, а в мурованих домах стїни потріскали. Межи пасажирами на двірци настав був переполох. Мало що не у всїх домах печі повалили ся. В Кишеневі підчас землетрясеня в театрі настав був також переполох. Люди з плачем і криком пустились втїкати. Богато жінок зімлїло. Доми хитали ся так, що люди непереправджувані повибігали на улиці і боялися вертати назад, сподїваючись нового, ще сильнїйшого трясеня і так перестояли кілька годин на улицях. На декотрих зелїзницях муровані мости і тунелї попукали так, що то спричинило значне опізненє поїздів зелїзничих. З многих міст, навіщених землетрясенєм, нема ще досп докладних вістий.

Про землетрясеме в Галичинї наспіли ще отсї характеристичні вісти:

Мишків (пов. Заліщики). Якийсь дописуватель так доносить до „Дїла": Мене збудив глухий підземний гуркіт, немов відгомін по вистрілї гармати. Нараз шиби зачали дзвонити а двері трясли ся і скрипіли. Я схопив ся на ноги а тут земля хитаєсь ся, дах над головою тріщить а цїлий зруб розколихуєть ся. В страху, щоби надаюча криша не убила дїтий, біжу до дїточої спальнї, щоби їх ратувати а тут жена і мати питаю мене, чому їх ліж-

---

привітлизо і здавало ся, немов би всьо в цїлім домі усьміхало ся. На подвірю, чого давнїйше нїколи не бувало, почали появляти ся жебраки, подорожні і богомільцї; під вікнами лунали жалібні, співучі голоси жінок з Уклеєва і боязкі покашлюваня слабих, віддаючих ся пиянству селян, котрі як пяницї були прогнані з фабрик. Варвара помагала їм грішми, хлїбом, старим одїнєм, а відтак як вже більше розжила ся, почала забирати дещо й з крамницї.

Раз побачив глухий, як она взяла дві півчверти фунта чаю і то здивувало его.

— Мама взяли дві півчверти фунта чаю — сказав він вітцеви. — Де то записати?

Старий не відповів, лиш постояв хвильку і зморщивши брови, думав. Відтак пійшов до жінки на гору.

— Варварко — сказав сердечно — коли, голубко, потребуєш чого зі склепу, то бери... Бери лиш, що схочеш і не питай нїкого.

А на другий день крикнув до неї глухий, підбігаючи на подвіри:

— Мамо, коли чого потребуєте, беріть!

В тім, що она роздавала милостинї, було щось нового, щось веселого і легкого, як в лямпках перед образами сьвятих і в хороших цьвітах. Коли підчас сьвят або на празник, що тревав три днї, продавано таке смердяче мясо, що годї було устояти коло бочки і від пяних брано коси, шапки і хустки їх жінок на застав, коли фабричні робітники заморочені підробленою горівкою лежали в болотї і коли гріх як мрака засланяв воздух, то все таки чуло ся деяку полекшу при гадці, що там дома господарить тиха, честна женщина, котру нї мясо нї горівка нїчого не обходить; єї мило-

стинї в таких тяжких, мрачних днях дїлали як кляпа безпечности в машинї.

Днї в домі Цібукина проходили серед безнастанної працї. Ще сонце не зійшло а Аксиня вже мила ся в сїнях, в кухни кипів самовар і шипів, звіщаючи щось злощастного. Старий Григорий Петрів, в довгім чорнім халатї і грубих штанах ходив по комнатах і стукав запятками своїх високих і блискучих чобіт. Отвирав ся склеп. Коли вже розвиднїло ся, заїздив перед дім візок і старий жваво вискакував на него, засуваючи аж на уши свою велику шапку. Хто би его так бачив, не повірив би, що єму було вже пятьдесять шість літ. Єго жінка і невістка проводили его і тепер, коли він мав на собі добрий, хороший сурдут, а перед візком стояв великий кінь, що коштував триста рублів. Не любив старий, аби селяни наближали ся до него з своїми просьбами і жалобами; він взагалї ненавидів селян і погорджував ними і коли бачив, що якийсь селянин ждав на него перед брамою, то кричав гнївно:

— Чого стоїш? Іди соб!

Або коли то був жебрак:

— Нехай Бог поможе!

Виїздив за інтересами; єго жінка темно одїта, в чорній запасцї, спрятувала в комнатах, або помагала в кухни. Аксиня продавала в склепі і на подвірю чути було, як бренчали фляшки і гроші, як она сьміяла ся, або кричала і як купуючі, котрих она ошукала, лаяли ся; а рівночасно можна було помітити, як там в склепі продавано потайки горівку.

(Дальше буде).

ка колишуть ся а тарелі на столї дзвонять. Рано в церкві було все в порядку, лише аркада зарисувала ся. В селі люди перестрашені тим явищем. На науці релїґії в школї довідую ся від дітий, що у одного господаря звалила ся січкарня, а її корба школярникови, що спав коло неї в стодолї, потовкла ногу.

Колодрібка (пов. Заліщики): Сперщу дав ся чути підземний гук, подібний до гуркоту богатьох возів. Рівночасно дрожала земля так сильно, що двері лопотїли і шиби звенїли. Гук і дрожане кріпшали. Опісля слїдували три удари филясті, зі всходу на захід, такі сильні, що чоловіком на постели піскинуло. Згодом гук і дрожане ослабли, аж цілковито притихли. Всьо тревало до півтора мінути. В день перед тим панував страшний вихор, по землетрясеню настала тишина.

Бичківцї (пов. Чортків): Землетрясене появило ся в двох відступах по кількох мінутах. Були три сильні потрясеня, одно по другім, і досить невиразний, короткий гук. Потрясеня були такі сильні, що лямпи на столї бренькотїли.

Мшанець (пов. Гусятин): Землетрясене було сильне і викликало неаби-яке занепокоєне, так, що сусїди зі страху бігали одні до других, розпитуючи, що се може бути. Ті, що спали на землї, чули в середині якийсь глухий шум.

Іванків (пов. Борщів): Землетрясене ішло з полудня на північ і тревало 15 до 20 секунд. Чути було два рази: перший раз легоньке, яке справляє скора їзда фіри, другий раз (пів мінути по першім) зафилювала під ногами земля немов при їздї трамваєм. Здавало ся, що хтось колише домом, аж деревляні вязаня дому тріщали. Кури і пси побудили ся і відзивали ся трівожно.

Більчезолоте (пов. Борщів): Наслїдком землетрясеня будинки в основах тріщали, домова посуда бренїла, а рівночасно роздавав ся з під землї сильний гук. Сплячі зривали ся і питали, що се таке, попадали в зденервоване і діставали болю голови. Землетрясене чули також в Олексинцях, Глубічку та в инших селах. Один учитель зірвавшись зі сну, вхопив за револьвер і хотїв стріляти, думаючи, що се напад на дім. Між занепокоєним населенем кружать тепер толки, що наближаєть ся „конець сьвіта“.

— **З львівского унїверситету.** На сьвітских факультетах заповіли професори Русини отсї виклади: (на фільософічнім); проф. М. Грушевский: „Українська козаччина з XVI. і XVII. в.“ (3 год.), „З історії східної Европи XVII. в.“ (1 год. publice), „Історичні вправи“ (1 год.); проф. др. Олександер Колесса: „Семінар для українсько рускої фільольоґії“ (2 год. publice); проф. др. Студиньский: „Істория руского письменства в XIX. р.“ (2 год.), Історична граматика рускої мови“ (2 год.) „Лїтературні вправи“ (1 год) і „Руске письменство до половини XIII. в.“ (в заступстві проф. дра Колесси — 3 год.). Як доносить „Руслан“, заповість проф. Студиньский ще на сей семестер двогодинний „Семінар для українсько рускої фільольоґії“ а місто „Лїтературних вправ“ буде викладати в однїй годинї „Елементарний курс церковно-славяньскої граматики“ (ч. I.). На правничім видїлї заповіли виклади: проф Днїстряньский: „Австрийске право приватне I. часть“ (8 год.) і „Семінар для австр. права“ (2 год.) а проф. Стебельский „Австрийске право карне“ (5 год.). Як було вже оповіщене, зачне в сїм семестрі виклади доцент др. Вергановский (на правн. видїлї), а не виключене, що почне також свої виклади з ґеоґрафії доцент др. Рудницкий. Число професорів на львівскім унїверситетї виносило: Звичайних: на богословскім видїлї 8, на правничім 13, на медичнім 13, на фільософічнім 24, разом 58. Крім того було 17 надзвичайних, 2 почесних, 14 титулярних, 30 доцентів, 1 ад'юнкт, 3 учителї, 5 лекторів, всїх разом 128. Число студентів виносило: на богословскім видїлї: звичайних 426, надзвичайних 12, разом 438; на правах: 2073 і 32 разом 2105; на медицинї 253 і 8 разом 261; на фільософії 683 і 207 разом 959 або на всїх видїлах разом 3756. В сїм числї містить ся вже 33 звич. слухачок на медичнім видїлї і 107 звич. слухачок, 158 надзвичайних і 8 госпітанток на фільософічнім факультетї.

Телеґрами.

Відень 10 жовтня. На вчерашнім засїданю міскої ради згадав бурмістр Люеґер о прилученю Босни і Герцеґовини та сказав, що слїдує: Всї витаємо жителїв Босни і Герцеґовини як наших братів; сподїваємо ся, що й они також будуть супротив нас проявляти братні чувства. Рада вислала привітну телеґраму до Цїсаря.

Будапешт 10 жовтня. Президент мінїстрів барон Бек і мінїстер справ заграничних приймали вчера босаньску депутацию з бурмістром Сераєва Мандічем по переду. Бар. Бек висказав вдоволене з причини прилученя Босни і Герцеґовини до Монархії та увіряв депутацию іменем австрийского правительства о підпираню зі всїх сил культурального і економічного розвитку Босни і Герцеґовини — Дякуючи депутациї за прибуте, заявив президент мінїстрів, що Цїсар рішив ся на той акт в переконаню, що людність Босни доспіла до участи в рішеню о справах краєвих. Завідомляючи депутацию, що подасть до відомости Монарха висказану чолобитню і увіреня льояльности та вдячности, додав бар. Бек вираз надії, що людність Босни а особливо Хорвати покажуть ся вдячними і що нова ера розпічне ся в мирі. Президент кабінету просив о впливане в тім дусї на людність.

Софія 10 жовтня. Прибуло тут богато кореспондентів зі всїх країв, між тими богато кореспондентів военних.

Софія 10 жовтня. З причини арештованя Сербів, котрі виконали замах на склад пороху коло Софії, видалено з Болгарії около 300 Сербів. Тутешний сербский аґент дипломатичний запротестував в мінїстерстві справ заграничних против доказуваня в декотрих часописях, що тутешний сербский заступник єсть вмішаний в справу замаху.

Білград 10 жовтня. Уличні демонстрациї тревають дальше. Прибуваючим на сесию послам скупштини устроїла людність овацийне приняте. Більша часть часописий атакує правительство з причини недостаточного змісту звістного протесту. Часопись „Політіка“ взиває правительство до безздоволочного уступленя і домагає ся утвореня коаліцийного кабінету із всїх партий. Орґан молодо-радикалів взиває до згоди партий.

З загальним заінтересованєм ожидають нинїшного відкритя скупштини. Зі становища старо радикального орґану „Самоуправа“ виносять, що старо-радикали суть за енерґічним протестом против анексії Босни. В сїм случаю також всї инші партиї прилучили би ся до старо-радикалів.

Константинополь 10 жовтня. Рух в цїли бойкотованя австрийских товарів прибрав по важний характер. Купцї звернули ся о поміч до консуляту.

Кольонїя 10 жовтня. До „Köln. Ztg.“ доносять з Берлина: В виду заворушень в Сербії правительство нїмецке поробило кроки у сербского правительства в цїли наклоненя до умірности і спокою.

Константинополь 10 жовтня. Молодотурецкий комітет аґітує против конференциї держав, що підписали берлиньский договір.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 9 жовтня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . .	10·—	до	10·20
Жито . . .	8·30	до	8·50
Овес . . .	6·40	до	6·60
Ячмінь пашний .	6·50	до	6·80
Ячмінь броварний .	7·50	до	8·—
Ріпак . .	—·—	до	—·—
Льнянка . .	—·—	до	—·—
Горох до вареня .	8·—	до	10·50
Вика . .	—·—	до	—·—
Бобик . .	—·—	до	—·—
Гречка . .	—·—	до	—·—
Кукурудза нова .	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона .	55·—	до	65·—
Конюшина біла .	35·—	до	50·—
Конюшина шведска .	65·—	до	75·—
Тимотка . . .	—·—	до	—·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·49

За редакцию відповідає: **Адам Крехевецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Дім для торговлї і промислу
в Хшанові
найбільше підприемство в краю
для будови і достави
МАШИН ДО ВИРОБУ ЦЕМЕНТОВИХ дахівок, цегол і цеголок на помости

припоручае:

Удосконалені, сильно збудовані машини до виробу цементових дахівок, а іменно:

I. Найновшої конструкциї машину „Модель 1909“, відзначену на численних заграничних виставах.

II. Загально знані в краю машини **Імперіяль, Реформ і гладкі.**

III. Машини до виробу цементових цегол і цеголок **на помости.**

IV. Форми до виробу рур канализацийних і керничних.

V. Фарбу, оливу і цемент.

Усьо по найнизших цїнах, на догідних услівях сплати.

На жадане висилаю цїну і докладний опис кождої машини.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимае

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дїтьми, калїками і т. ин.) з маетком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маетку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до **Schlessinger, Berlin 18.**

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

красві і заграничні

продае

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциею писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоиада. (Телефона ч. 527).